

DECIZIA Nr.277
din 21 martie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.1 alin.(2) și art.5 alin.(1) din Legea nr.61/1993 privind alocația de stat pentru copii

Publicată în Monitorul Oficial nr.348 din 18.04.2006

Ioan Vida	- președinte
Nicolae Cochinescu	- judecător
Aspazia Cojocaru	- judecător
Constantin Doldur	- judecător
Acsinte Gaspar	- judecător
Kozsokár Gábor	- judecător
Petre Ninosu	- judecător
Ion Predescu	- judecător
Șerban Viorel Stănoiu	- judecător
Ion Tiucă	- procuror
Maria Bratu	- magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art.1 alin.(2) și art.5 alin.(1) din Legea nr.61/1993 privind alocația de stat pentru copii, excepție ridicată de Victor Tatoi, în calitate de reprezentant legal al minorului Victor Alexandru Tatoi, în Dosarul nr.1.987/2005 al Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Dezbaterea a avut loc în ședința publică din data de 9 martie 2006, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea a amânat pronunțarea la data de 16 martie 2006 și apoi la data de 21 martie 2006.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr.1.987/2005, **Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.1 alin.(2) și art.5 alin.(1) din Legea nr.61/1993 privind alocația de stat pentru copii**, excepție ridicată de Victor Tatoi, în calitate de reprezentant legal al minorului Victor Alexandru Tatoi.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției susține, în esență, că textele criticate contravin dispozițiilor art.16 alin.(1), art.32 alin.(1) și ale art.49 alin.(1) și (2) din Constituție. În argumentarea criticii sale acesta arată că art.49 alin.(2) din Constituție garantează copiilor dreptul la alocație, indiferent de înscrierea lor într-o formă de învățământ. Textele de lege criticate contravin acestor prevederi constituționale, deoarece exclud de la plata alocației de stat copiii care nu urmează o formă de învățământ obligatoriu. În speță, minorul Victor Alexandru Tatoi urmează cursurile școlii "The American International School of Bucharest", iar la solicitarea adresată Ministerului Educației și Cercetării de a i se recunoaște dreptul la plata alocației de stat pentru copii, această autoritate i-a comunicat că minorul Victor Alexandru Tatoi nu beneficiază de aceasta, întrucât unitatea școlară ale cărei cursuri le frecventează nu este inclusă în evidența Comisiei Naționale de Evaluare și Acreditare a Învățământului Preuniversitar. Prevederile de lege criticate contravin și art.16 alin.(1) din Constituție, întrucât, potrivit acestora, numai o anumită categorie de copii beneficiază de plata alocației de stat pentru copii. Dispozițiile legale criticate contravin și art.32 alin.(1) din Constituție privind dreptul la învățătură, prin condiționarea recunoașterii dreptului copiilor la plata alocației de stat de urmarea unei forme de învățământ general obligatoriu.

Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția este întemeiată. În opinia sa textele legale criticate contravin dispozițiilor art.16 alin.(1) și ale art.49 alin.(2) din Constituție, deoarece condiționează dreptul copilului de a beneficia de alocația de stat de școlarizarea în cadrul învățământului general

obligatoriu. În acest sens arată că alocația de stat pentru copii reprezintă o măsură de protecție de care trebuie să beneficieze toți copiii.

Potrivit art.30 alin.(1) din Legea nr.47/1992, încheierea de sesizare a fost transmisă președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și comunica punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art.1 alin.(2) și art.5 alin.(1) din Legea nr.61/1993 sunt constituționale. Arată că aceste prevederi nu contravin dispozițiilor art.16 alin.(1) din Constituție, întrucât ele se aplică în mod egal tuturor copiilor care urmează una dintre formele de învățământ prevăzute de lege. De asemenea, consideră că aceste prevederi nu contravin nici art.49 alin.(2) din Constituție, întrucât acestea reprezintă consacrarea la nivelul legii a regulii constituționale potrivit căreia statul acordă alocații de stat pentru copii, ajutoare pentru îngrijirea copilului bolnav ori cu handicap, precum și alte forme de protecție socială.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele:

Obiectul excepției îl constituie prevederile art.1 alin.(2) și art.5 alin.(1) din Legea nr.61/1993 privind alocația de stat pentru copii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.56 din 8 februarie 1999.

Textele de lege criticate au următorul conținut:

- Art.1 alin.(2): "*Copiii care urmează una dintre formele de învățământ prevăzute de lege beneficiază de alocație de stat pentru copii până la împlinirea vârstei de 18 ani.*";

- Art.5 alin.(1): "*Copiii în vârstă de peste 7 ani care nu urmează, potrivit regulamentelor școlare, învățământul general obligatoriu nu beneficiază de plata alocației de stat pentru copii, cu excepția celor care nu sunt școlarizați din motive de sănătate, dovedite prin certificat medical.*"

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art.16 alin.(1) privind egalitatea în drepturi, art.32 alin.(1) privind dreptul la învățătură și ale art.49 alin.(1) și (2) privind protecția tinerilor și a copiilor.

Prevederile legale criticate condiționează acordarea alocației de stat pentru copii de frecventarea uneia dintre formele de învățământ prevăzute de lege.

În speță, minorul frecventează cursurile unei școli particulare, iar Ministerul Educației și Cercetării nu i-a aprobat plata alocației de stat, întrucât unitatea de învățământ respectivă nu este inclusă în evidența Comisiei Naționale de Evaluare și Acreditare a Învățământului Preuniversitar.

Curtea constată că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, în sensul celor ce se vor arăta în continuare.

Dreptul la alocația de stat pentru copii a fost reglementat prin Legea nr.61/1993, în aplicarea dispozițiilor art.49 alin.(2) din Constituția României, conform căreia "*statul acordă alocații pentru copii și ajutoare pentru îngrijirea copilului bolnav ori cu handicap*".

Norma constituțională înscrisă în cap. II privind drepturile și libertățile fundamentale nu prevede și nu permite, în definiția subiecților dreptului la alocațiile acordate de stat, nici o altă condiție în afara aceleia ca beneficiarii să fie copii.

Această consacrare a dreptului copiilor la ocrotire specială, sub forma alocațiilor acordate de stat fără nici o discriminare, corespunde principiilor generale care stau la baza statului român, prevăzute în art.1 alin.(2) din Constituția României, și prevederilor privind ocrotirea copiilor, cuprinse în Declarația Universală a Drepturilor Omului, în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și în alte pacte și tratate la care România este parte.

Este evident că, prin textele de lege analizate, legiuitorul a urmărit să descurajeze sustragerea copiilor de la pregătirea școlară, iar pe de altă parte, să împiedice dezvoltarea unor forme de învățământ neagreate de stat, dar aceste obiective sunt independente în raport cu scopul de ocrotire specială a copiilor avut în vedere de Constituție prin consacrarea dreptului la alocații acordate de stat. Curtea Constituțională reține în acest sens că atingerea de către stat a unor obiective, chiar și atunci când acestea sunt de interes general și

necesare, nu se poate face cu încălcarea Constituției, a cărei respectare este, potrivit art.1 alin.(5), obligatorie.

În consecință, Curtea Constituțională constată că prin textele de lege care formează obiectul excepției se condiționează acordarea alocației pentru copii de *urmarea învățământului general obligatoriu* și de încadrarea acestora în *una dintre formele de învățământ prevăzute de lege*, limitări vădit contrare atât art.49 alin.(2) din Constituție, mai sus citat, cât și prevederilor art.16 alin.(1) din Legea fundamentală, conform căroră "*cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*".

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art.146 lit.d) și al art.147 alin.(4) din Constituție, precum și al art.1-3, al art.11 alin.(1) lit.A.d) și al art.29 din Legea nr.47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.1 alin.(2) și art.5 alin.(1) din Legea nr.61/1993 privind alocația de stat pentru copii, excepție ridicată de Victor Tatoi, în calitate de reprezentant legal al minorului Victor Alexandru Tatoi, în Dosarul nr.1.987/2005 al Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că aceste prevederi sunt neconstituționale în măsura în care condiționează acordarea alocației de stat pentru copii de urmarea învățământului general obligatoriu și de încadrarea în una dintre formele de învățământ prevăzute de lege.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința din data de 21 martie 2006.